

На основу Амандмана LXXXII тачка б) ст. 5. и 6. на Устав Републике Српске, члана 115. Устава Републике Српске и члана 61. став 2. Закона о Уставном суду Републике Српске («Службени гласник Републике Српске» бр. 104/11 и 92/12), Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, на сједници одржаној 3. априла 2017. године, д о н и ј е л о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Није прихватљив захтјев Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске за утврђивање повреде виталног националног интереса бошњачког народа у Одлуци о давању посебног овлашћења које је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници одржаној 09. фебруара 2017. године под бројем: 02/1-021-124/17.

О б р а з л о ж е њ е

Предсједавајућа Вијећа народа Републике Српске доставио је 27. марта 2017. године Уставном суду Републике Српске – Вијећу за заштиту виталног интереса (у даљем тексту: Вијеће) акт број 03.1/И-123/17 од 27. марта 2017. године, којим се, на основу захтјева бошњачког народа, тражи утврђивање повреде виталног националног интереса бошњачког народа у Одлуци о давању посебног овлашћења које је Народна скупштина Републике Српске изгласала на сједници одржаној 09. фебруара 2017. године под бројем: 02/1-021-124/17 (у даљем тексту: Одлука). Уз наведени акт достављена је предметна Одлука, Одлука о покретању поступка заштите виталног националног интереса бошњачког народа број: 03.2-5-3/17, од 20. фебруара 2017. године, и Образложење ове одлуке број: 03.2-5-3/17-1 од 21. фебруара 2017. године. У акту предсједавајуће Вијећа народа Републике Српске наводи се да је Народна скупштина Републике Српске на Шеснаестој сједници, одржаној 09. фебруара 2017. године, изгласала Одлуку. Такође је наведено да је Клуб делегата бошњачког народа својим актом број: 3.2-5-3/17 од 20. фебруара 2017. године покренуо процедуру за заштиту виталног националног интереса бошњачког народа сматрајући да се овом одлуком угрожавају витални национални интереси бошњачког народа. С обзиром на то да, како је наведено, Вијеће народа Републике Српске на Петнаестој редовној сједници, одржаној 14. марта 2017. године, није постигло сагласност свих клубова у Вијећу народа на оспорену одлуку, а да сагласност на Одлуку нису постигли ни Заједничка комисија Народне скупштине и Вијећа народа, предлажу да Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске одлучи о прихватљивости и о меритуму у вези са Одлуком, односно да ли је овим актом повријеђен витални национални интерес бошњачког народа.

У прилогу акта пресједавајуће Вијећа народа Републике Српске, поред наведеног, достављен је и: Извјештај о резултатима републичког референдума на питање: “Да ли подржавате да се 9. јануар обиљежава и слави као Дан Републике Српске“, број: РКР-2546-53/16 од 12. јануара 2017. године, и Исправка техничке грешке у Извјештају о резултату републичког референдума, број: РКР- 2546-53/16, од 12. јануара 2017. године, извод из стенограма са Шеснаесте сједнице Народне Скупштине РС, одржане 7, 8. и 9. фебруара 2017. године, извод из стенограма са Петнаесте редовне сједнице Вијећа народа Републике Српске и са Тринаесте сједнице Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске, одржане 24. марта 2017. године.

Вијеће је, на основу наведеног акта и приложене документације утврдило да је за захтјев за покретање поступка за утврђивање постојања виталног интереса конститутивног бошњачког народа на Одлуку гласало свих осам делегата Клуба бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске, да се гласало по принципу виталног интереса, али да поводом овог питања није постигнута сагласност свих клубова конститутивних народа у Вијећу народа као ни сагласност Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске.

Поред наведеног, Вијеће је утврдило да је у образложењу Одлуке о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа, поред осталог, наведено да Клуб делегата бошњачког народа сматра да је изгласавањем оспорене Одлуке повријеђено право бошњачког народа на једнак и равноправан приступ образовању, вјероисповијести, језику, његовању културе, традиције и културног наслеђа. Надаље, у образложењу је наведено да је овим актом, а везано за 9. јануар као Дан Републике Српске, мимо воље бошњачког народа и упркос Одлуци Уставног суда Босне и Херцеговине, према којој је 9. јануар као Дан Републике Српске неприхватљив за друга два конститутивна народа, као и Одлуци о обустави примјене одлуке о расписивању републичког референдума, повријеђено право бошњачког народа да равноправно учествује у предлагању и утврђивању датума који би се обиљежавао као дан ентитета и који би одражавао вољу свих конститутивних народа и грађана ентитета Република Српска. Такође сматрају да, имајући у виду наведено, као и чињеницу да је 9. јануар као Дан Републике Српске неприхватљив за бошњачки народ, те да је и Одлуком Уставног суда Босне и Херцеговине утврђено да је 9. јануар, као датум, неприхватљив, није могуће амандманима поправити текст наведене одлуке, због чега овај акт оспоравају у цијелости.

Одлуку о давању посебног овлашћења Народна скупштина Републике Српске је изгласала на Шеснаестој сједници, одржаној 09. фебруара 2017. године, под бројем 02/1-021-124/17, на основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске и чл. 182. и 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 31/11), а након разматрања Извјештаја Републичке комисије за спровођење референдума о резултату републичког референдума на питање: “Да ли подржавате да се 9. јануар обиљежава и слави као Дан Републике Српске“. Овом одлуком је прописано да Народна Скупштина Републике Српске овлашћује предсједника и чланове Републичке комисије за спровођење референдума, именоване Одлуком Народне скупштине Републике Српске број 02/1-021-896/16 од 15. јула 2016 године („Службени гласник Републике Српске“ број 68/16) да учествују у поступку пред Уставним судом Босне и Херцеговине до окончања поступка по апелацији број АП-3805/16, као и до окончања кривичног поступка који се води против чланова Републичке комисије за спровођење републичког референдума и других у поступку пред Судом Босне и Херцеговине (члан 1) и да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Вијеће је, прије свега, размотрило правну природу предметне одлуке, с обзиром на то да ова чињеница представља претходно питање од кога зависи постојање процесних претпоставки за заснивање надлежности Уставног суда, па тиме и Вијећа.

У вези са наведеним Вијеће је имало у виду да је чланом 70. став 1. тачка 8. Устава

Републике Српске утврђено да Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте. Такође, Вијеће је, у конкретном случају, имало у виду да је чланом 182. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 31/11) прописано да Народна скупштина, поред Устава, доноси законе, просторни план, буџет, декларације, резолуције, препоруке, одлуке и закључке и даје аутентично тумачење аката које доноси, те да према члану 186. ст. 3. и 5. овог пословника, одлука као извршни пропис је акт који се доноси ради извршавања закона и да се одлуком као актом уређивања унутрашње организације и односа одлучује о образовању радних тијела и о другим односима у Народној скупштини, ако то није уређено Пословником.

Полазећи од садржаја предметне одлуке, као и питања која третира, Вијеће је оцијенило да Одлука не представља општи акт, јер не садржи норму општег карактера, већ се ради о изражавању става у погледу учешћа председника и чланове Републичке комисије за спровођење референдума у наведеним поступцима.

Имајући у виду члан 115. Устава Републике Српске, према коме предмет оцјене Уставног суда Републике Српске, па тиме и Вијећа, могу бити закони, други прописи и општи акти, те чињеницу да Одлука нема карактер општег акта, Вијеће је утврдило да разматрање оваквог акта није у оквиру његове надлежности.

На основу изложеног одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Ово рјешење донијело је Вијеће за заштиту виталног интереса у саставу: председавајући Вијећа Ирена Мојовић, председник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић и проф. др Душко Медич.

Број: УВ-3/17
3. априла 2017. године

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋА
Вијећа за заштиту виталног
интереса
Уставног суда Републике
Српске
Ирена Мојовић, с.р.